

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Tdo/27/2017
Identifikačné číslo spisu:	6115010338
Dátum vydania rozhodnutia:	23.05.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Martin Piovartsy
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:6115010338.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom 23. mája 2017 v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Piovartsyho a sudcov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Štefana Harabina, v trestnej veci proti obvinenému S. F., pre obzvlášť závažný zločin vraždy podľa § 145 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e/ Tr. zákona a iné, o dovolaní obvineného podanom prostredníctvom obhajcu JUDr. Ondreja Szilágyiho, proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 3Tk 1/2015 zo 16. septembra 2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici z 12. januára 2016, sp. zn. 4 To 82/2015, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného S. F. s a o d m i e t a.

Odôvodnenie

Okresný súd Banská Bystrica rozsudkom zo 16. septembra 2015, sp. zn. 3Tk 1/2015 uznal obvineného za vinného zo spáchania obzvlášť závažného zločinu vraždy podľa § 145 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e/ Tr. zákona v súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. e/ Tr. zákona a prečinom krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zákona na skutkovom základe, že:

v presnejšie nezistenom čase medzi 02.30 hod a 5:00 hod. dňa 24.09.2014 vošiel bližšie nezisteným spôsobom do oploteného a uzamknutého dvora rodinného domu č. XXX na ul. K. v obci C. D., okr. W. I., následne pomocou sekery vylomil vnútorné vchodové dvere na prízemí rodinného domu, vošiel do vnútorných priestorov domu, prešiel na vrchné poschodie, kde za doposiaľ nezistených okolností v spálni usmrtil H. H., nar. XX.XX.XXXX, g. a. h., a to udusením následkom tlaku na oblasť krku a úst, čím jej spôsobil zlomeninu tela jazyky, horných rohov štítnej chrupky s roztrhnutím platničiek štítnej chrupky, s výrazným prekrvácанím mäkkých tkanív v okolí, následne po tomto útoku voči poškodenej odcudzil z obývačky na prízemí domu LCD televízor zn. SAMSUNG UE32EH4003WXBТ, výrobného čísla D čiernej farby s uhlopriečkou 80 cm, z barovej skrinky obývačkovej steny pol litrovú fľašu vodky, 2 balíky zrnkovej kávy Eduscho, dámsku kabelku čiernej farby, v ktorej bola dámska peňaženka s nezisteným finančným obnosom a osobnými dokladmi H. H., čím odcudzením vecí spôsobil škodu v

celkovej výške 223 eur a poškodením vchodových dverí škodu vo výške 82 eur.

Za to súd obvinenému podľa § 145 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, § 37 písm. h/ Tr. zákona a § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 21 rokov a 8 mesiacov a podľa § 48 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. obvineného na výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia. Zároveň obvinenému podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Tr. zák. uložil ochranný dohľad v trvaní dva (2) roky.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. obvinenému uložil povinnosť nahradiť poškodenej H. T., nar. XX.XX.XXXX trvale bytom O. XXXX/X, Q., škodu vo výške 1300,43 eur. Poškodenú spoločnosť O. - I. N., a.s., so sídlom A. W.. 4, D., IČO: XX XXX XXX podľa § 288 ods. 1 Tr. por. odkázal s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Proti odsudzujúcemu rozsudku okresného súdu podal obvinený odvolanie, ktoré Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením z 12. januára 2016, sp. zn. 4 To 82/2015, podľa § 319 Tr. por., ako nedôvodné zamietol.

Proti tomuto uzneseniu podal obvinený prostredníctvom obhajcu dovolanie, v ktorom uplatnil dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. c/ a písm. i/ Tr. por., teda, že bolo zásadným spôsobom porušené jeho právo na obhajobu a rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

V rámci dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. obvinený namietal, že príslušníci OO PZ Veľký Blh nevyhotovili fotografie tela nebohej v nájdennej polohe a to napriek upozorneniu MUDr. S., že bude s telom nebohej hýbať. Nevyhotovenie fotografií tela nebohej podľa obvineného možno považovať za vážne pochybenie zo strany príslušníkov OČTK, nakoľko uvedený dôkaz mohol prispieť k zisteniu skutkového stavu veci, bez dôvodných pochybností. Zaujal tak názor, že na základe zistených skutočností nie je dostatočne odôvodnený záver, že spáchal predmetné trestné činy.

Obvinený ďalej namietal, že znalci z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvia psychiatrie ako aj psychológie nezisťovali jeho duševné ochorenie v pravom slova zmysle. Má zachovanú schopnosť správne a úplne vnímať sledované a prežívané udalosti, tieto si zapamätáť a reprodukovat' a nie sú uňho prítomné sklony k fantazijnému spracovaniu skutočností. Prezentoval názor, že doteraz viedol riadny život a jeho správanie tak nenasvedčuje tomu, že by sa mohol dopustiť predmetného skutku. Z jeho výpovedí, ako aj z výpovedí svedkov má vyplývať, že pred údajným spáchaním skutku požil veľké množstvo alkoholu, pričom keď mal vypité, nebýval agresívny. Z uvedeného mal za to, že nebol schopný spáchať predmetný skutok, nakoľko sa nachádzal v stave opitosti. V takom stave opitosti by v dome nebohej urobil neporiadok. Po vstupe svedkov do domu nebohej však nebolo zrejmé, že by sa v dome nachádzal niekto cudzí. Na niektorých predmetoch v dome, ktorých by sa pridŕžoval, by sa totiž zachovali jeho daktyloskopické stopy. Ďalej argumentoval tým, že sa u neho nenašli predmety odcudzené z domu nebohej. V konaní tiež nebolo preukázané, že disponoval väčším obnosom finančných prostriedkov, čo by malo nasvedčovať tomu, že predmety speňažil. Po pohrebe nebohej pomáhal pri obrábaní predzáhradky pred domom nebohej; pokiaľ by predmetný skutok spáchal, nebol by schopný pomáhať a tváriť sa, že sa nič nestalo. Ďalej namietal, že rozhodnutie vychádza len z nepriamych dôkazov, a to z prítomnosti biologických a pachových stôp na mieste činu. Biologická stopa zistená na mieste činu podľa názoru dovolateľa nevypovedá nič o skutočnosti, že sa dopustil trestnej činnosti, ale len nepriamo potvrdzuje, že sa mohol nachádzať na mieste činu. Jeho pachová či biologická stopa pritom mohli byť na miesto činu prenesené treťou osobou, a to najmä gumenými rukavicami, ktoré používal pri výkone verejnoprospešných prác a ktoré však v konaní skúmané neboli.

Záverom dovolania zaujal názor, že reťaz nepriamych dôkazov v predmetnej trestnej veci netvorí harmonický celok, ktorý by spoľahlivo preukázal, že spáchal predmetný skutok. Nepriame dôkazy nevedú k jedinému záveru o vine dovolateľa a o vylúčení možnosti, že páchatel'om trestného činu mohla byť aj iná osoba.

Vzhľadom na uvedené obvinený navrhol, aby dovolací súd v zmysle § 386 Tr. por. rozsudkom vyslovil porušenie zákona podľa § 371 ods. 1 písm. c/ a i/ Tr. por., zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 3 Tk 1/2015 zo 16. septembra 2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 4 To 82/2015 z 12. januára 2016 v celom rozsahu a Okresnému súdu Banská Bystrica prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol podľa § 388 Tr. por.

K dovolaniu obvineného sa vyjadrila Krajská prokuratúra Banská Bystrica (ďalej aj „prokuratúra“), podľa názoru ktorej ide v dovolaní obvineného o rovnakú obhajobu, akú obvinený uplatnil už v priebehu hlavného pojednávania a v podanom odvolaní, s dôvodmi ktorej sa už podrobne zaoberali a vysporiadali súdy nižšieho stupňa.

K jednotlivým tvrdeniami obvineného uviedla, že obvinený v dovolaní účelovo poukazuje len na časti a niektoré z výpovedí z množstva vypočutých svedkov, ktoré hodnotí účelovo, vo svoj prospech, pričom vynecháva celý kontext zadovážených dôkazov, vrátane komplexných znaleckých skúmaní. Podľa jej názoru dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. nebol daný, nakoľko rozsah prieskumného oprávnenia dovolacieho súdu je obmedzený na právne posúdenie už ustálených skutkových zistení. Obvinený v rámci uvedeného dovolacieho dôvodu polemizuje so skutkovými závermi rozsudku prvostupňového súdu v pôvodnom konaní, domáha sa inej verzie skutku, iným spôsobom hodnotí dôkazy, s čím sa nemožno stotožniť. V súvislosti s dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. prokuratúra zaujala názor, že tento dovolací dôvod síce v podanom dovolaní označený je, žiaden z dovolateľom rozvedených argumentov sa však k tomuto dôvodu nevzťahuje, a to ani len nepriamo, z ktorého dôvodu nemala za potrebné vec viac uvádzať.

Rozhodnutia súdov obidvoch stupňov považovala za zákonné a správne, a to vo vzťahu k skutkovým zisteniam, ako aj k použitej právnej kvalifikácii. Nakoľko mala v podanom vyjadrení za to, že nie sú dané dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ a i/ Tr. por. navrhla dovolanie obvineného pre nenaplnenie dovolacích dôvodov podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť.

V písomnom podaní k vyjadreniu prokuratúry obvinený uviedol, že trvá na podanom dovolaní a dôvodoch v ňom uvedených. Zároveň navrhol vypočúť ako svedkov K. V. a jej druhu „N.“, ktorí v konaní neboli vypočutí. Spomenul si, že keď sa vracal od I. a Z. N. okolo 02.30 hod, cestou domov sa zastavil u menovaných svedkov, ktorých výsluchom by podľa názoru obvineného mohlo dôjsť k objasneniu spáchaného skutku a zisteniu skutkového stavu veci bez zbytočných pochybností.

Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní skúmal procesné podmienky pre jeho podanie a zistil, že dovolanie proti napadnutému právoplatnému rozhodnutiu je prípustné (§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h/, § 566 ods. 3 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.) a na zákonom určenom mieste (§ 370 ods. 3 Tr. por.). Dovolanie súčasne spĺňa podmienky podľa § 373 ods. 1, ods. 2 Tr. por., ako aj obsahové náležitosti uvedené v § 374 Tr. por. a nie je dôvod na postup podľa § 382 písm. a/, b/, d/, e/ ani f/ Tr. por.

Dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok predstavuje výrazný zásah do inštitútu právoplatnosti, ktorá v pozícii základnej vlastnosti súdneho rozhodnutia predstavuje jeho nezmeniteľnosť a záväznosť ako prejavu stability právnych vzťahov a právnej istoty v právnom štáte. Z uvedeného dôvodu je dovolanie určené k náprave výlučne zákonom taxatívne stanovených procesných a hmotnoprávných vád, ktoré by svojím charakterom mohli mať výrazný vplyv na konanie a jeho procesný výsledok a ktoré je preto potrebné odstrániť. Dovolací súd je pri náprave uvedených vád v zásade až poslednou inštanciou, čo znamená, že preskúmava nedostatky, ktoré boli preskúmané už odvolacím súdom a neboli nám napravené, prípadne ním boli spôsobené. Tomu zodpovedá aj obmedzenie možnosti podať dovolanie v prípade, keď neboli využité riadne opravné prostriedky [§371 ods. 1 (veta prvá) Tr. por. a contrario, pokiaľ nejde o zákonné výnimky uvedené v tomto ustanovení] a povinnosť namietat' niektoré dovolacie dôvody najneskôr v odvolacom konaní (citované ustanovenie § 371 ods. 4 Tr. por.).

Podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu.

Konštantná judikatúra dovolacieho súdu právo na obhajobu v zmysle citovaného dovolacieho dôvodu chápe ako vytvorenie podmienok pre plné uplatnenie procesných práv obvineného a jeho obhajcu a zákonný postup pri reakcii orgánov činných v trestnom konaní a súdu na uplatnenie každého obhajovacieho práva. Právo na obhajobu garantované čl. 6 ods. 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd ako aj čl. 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky nachádza svoj odraz v celom rade ustanovení Trestného poriadku upravujúcich jednotlivé čiastkové obhajovacie práva v rôznych štádiách trestného konania. Prípadné porušenie niektorého z nich, pokiaľ sa to zásadným spôsobom neprejaví na postavení obvineného v trestnom konaní, samo osebe nezakladá dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. Podľa ustálenej rozhodovacej praxe najvyššieho súdu o zásadné porušenie práva na obhajobu ide najmä v prípade, keď obvinený nemal v konaní obhajcu, hoci v jeho trestnej veci boli splnené dôvody povinnej obhajoby v zmysle § 37 Tr. por. a zároveň orgány činné v trestnom konaní alebo súd v tomto čase reálne vykonávali úkony trestného konania, ktoré smerovali k vydaniu meritórneho rozhodnutia. Prípadne, ak ide o iné pochybenie súdu alebo orgánov činných v trestnom konaní, v dôsledku ktorého dôjde k odňatiu alebo znemožneniu riadneho uplatnenia procesných práv obvineného, pričom intenzita takéhoto porušenia musí dosahovať stupeň zásadnosti, teda takéto porušenie musí kardinálnym, kľúčovým spôsobom zasiahnuť do možnosti obvineného uplatniť jeho základné právo brániť sa proti tvrdeniam obžaloby.

Pokiaľ ide o obvineným namietané nevykonanie ďalších dôkazov, takúto námietku nemožno úspešne podať v rámci dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. Za porušenie práva na obhajobu v zmysle § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. nemožno považovať obsah a rozsah vlastnej úvahy orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu o voľbe použitých dôkazných prostriedkov pri plnení povinnosti podľa § 2 ods. 10 Tr. por., resp. práva podľa § 2 ods. 11 Tr. por. Ak by záver orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu učinilý v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por. o tom, že určitú skutkovú okolnosť považuje za dokázanú a že ju nebude overovať ďalšími dôkazmi, zakladal opodstatnenosť dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por., odporovalo by to viazanosti dovolacieho súdu zisteným skutkom v zmysle § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., ktorá vyjadruje zásadu, že účelom dovolacieho konania je posudzovanie právnych otázok, nie posudzovanie správnosti a úplnosti zistenia skutkového stavu. Súd vykonávajúci dokazovanie vo veci čo do rozsahu dokazovania nie je viazaný ani návrhmi strán či ich názormi. Je výlučne na jeho zvážení, vykonanie ktorého z dôkazov má pre rozhodnutie veci podstatný význam a vykonanie ktorého naopak nie je právne významné, keďže pre vydanie rozhodnutia nie je podstatné, koľko dôkazov je vykonaných, ale aká je ich dôkazná sila (argumenta ponderantur, non numeratur). Dovolací súd teda nie je oprávnený preskúmať skutkový stav ako taký, ani prehodnocovať rozsah vykonaného dokazovania či dôkazy samotné (okrem ich zákonnosti).

Pokiaľ ide o uplatnenie práva na obhajobu spočívajúce v navrhovaní dôkazov, zodpovedá mu povinnosť orgánov činných v trestnom konaní a súdu zaoberať sa každým dôkazným návrhom a najneskôr pred meritórnym rozhodnutím tomuto návrhu buď vyhovieť alebo ho odmietnuť, resp. rozhodnúť, že sa ďalšie dôkazy vykonávať nebudú, s adekvátnym odôvodnením takéhoto postupu.

V predmetnej trestnej veci bolo proti obvinenému vedené trestné konanie pre obzvlášť závažný zločin vraždy podľa § 145 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. Zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e/ Tr. zákona v súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. e/ Tr. zákona a prečinom krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zákona. Keďže voči obvinenému bolo vznesené obvinenie pre obzvlášť závažný zločin a obvinený si sám obhajcu nezvolil, bol obvinenému v súlade s § 37 ods. 1 písm. c/ Tr. por. opatrením Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 0Tp 126/2014 zo 06. novembra 2014 ustanovený obhajca, JUDr. Ondrej Szilágyi, ktorý ho zastupoval až do právoplatného skončenia veci. Obhajca pristupoval k obhajobe obvineného aktívne, zúčastňoval sa úkonov v prípravnom konaní i v konaní pred súdom, podával opravné prostriedky, a teda riadne dohliadal na uplatňovanie jeho procesných práv.

Pokiaľ ide o obvineným namietané nevykonanie ďalších dôkazov, resp. v dovolacom konaní prednesený návrh na výsluch ďalších svedkov, takúto námietku nemožno úspešne podať v rámci dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. Dovolací súd nie je oprávnený preskúmať skutkový stav ako taký, ani prehodnocovať rozsah vykonaného dokazovania či dôkazy samotné. Právu na obhajobu spočívajúcemu v navrhovaní dôkazov, zodpovedá povinnosť orgánov činných v trestnom konaní a súdu zaoberať sa každým dôkazným návrhom a najneskôr pred meritórnym rozhodnutím tomuto návrhu buď vyhovieť alebo ho odmietnuť, resp. rozhodnúť, že sa ďalšie dôkazy vykonávať nebudú. V tejto súvislosti z obsahu spisového materiálu vyplýva, že obvinenému, ako aj jeho obhajcovi bolo 10. apríla 2015 doručené vyznamenanie Krajskej prokuratúry Banská Bystrica z 08. apríla 2015, Kv. 113/14/6600-46 o zmene právnej kvalifikácie podľa § 234 ods. 2 Tr. por., pričom bol vyzvaný, aby v lehote 7 dní od doručenia vyznamenania prokuratúre oznámil či vzhľadom na zmenu právnej kvalifikácie navrhuje doplniť vyšetrovanie. Obvinený ani prostredníctvom ustanoveného obhajcu takýto návrh v stanovenej lehote nepodal.

Výzvou po podaní obžaloby na obvineného z 30. apríla 2015, sp. zn. 3 Tk 1/2015, doručenou totožný deň obvinenému, ako aj jeho obhajcovi sudca pre prípravné konanie obvineného vyzval, aby bez meškania písomne súdu a ostatným stranám oznámili návrhy na vykonanie dôkazov s poučením, že vykonanie neskôr navrhnutých dôkazov, ktoré sú im známe v čase doručenia výzvy, môže súd odmietnuť. Súčasne sudca pre prípravné konanie obvineného riadne poučil o náležitostiach návrhu na vykonanie dôkazov (č. l. 947). Obvinený však návrhy na vykonanie dôkazov v zmysle výzvy sudcu pre prípravné konanie neoznámil. Ďalej dovolací súd z obsahu spisového materiálu zistil, že na hlavnom pojednávaní, konanom pred Okresným súdom Banská Bystrica 16. júna 2015 bolo vykonané dokazovanie prečítaním výpovedí obvineného z prípravného konania podľa § 258 ods. 4 Tr. por., a to výpovede zo 06. novembra 2014, zo 07. novembra 2014, výpovede z 15. januára 2015, zo 17. marca 2015, vykonané dokazovanie oboznámením podaného znaleckého posudku, výsluch znalcov, poškodenej a postupom podľa § 263 ods. 1 Tr. por. boli prečítané výpovede svedkov, a to O. T. (č. l. 173-177), H. C., (č. l. 182-185), O. H. (č. l. 190-194), S. F. (č. l. 200-203), O. A. (č. l. 222 - 225), Z. N. (č. l. 239 - 242), V. I. (č. l. 246 - 248), S. J. (č. l. 271 - 278), npor. S. H. (č. l. 279 - 282), ppor. K. J. (č. l. 283 - 286) a kpt. Bc. S. C. (č. l. 287 - 291).

Obvinený následne podaním z 15. júla 2015 navrhol na hlavnom pojednávaní nariadenom na 23. júla 2015 vypočuť svedkov - I. N., Z. N. a V. I. (č. l. 998). Na tomto pojednávaní bolo vykonané dokazovanie oboznámením znaleckého posudku npor. Ing. Radovana Mihála a následným výsluchom znalca a výsluch svedka práp. Q. D., C. N., S. A., I. N., A. F., ktorá využila právo nevypovedať, svedka O. F., a teda aj svedkov navrhnutých dovolateľom, ktorých výpovedami mali byť preukázané okolnosti svedčiace v jeho prospech. Na predmetnom pojednávaní obvinený navrhol vykonať výsluch lekára MUDr. S., znalcov MUDr. Tibora Mátyása, MUDr. Petra Lábaja, V. I. a C. F.. Na ďalšom hlavnom pojednávaní, konanom v predmetnej trestnej veci 16. septembra 2015 tak bolo vykonané dokazovanie výsluchom svedkov W. F., MUDr. X. S., V. I. a znalca MUDr. Tibora Mátyása, ktorý podal znalecký posudok, svedka C. F. a S. F., a teda aj svedkov navrhnutých obvineným. Následne boli podľa § 269 Tr. por. oboznámené listinné dôkazy trestného spisu č. k. 3 Tk 1/2015, a to lekárske správy, znalecké posudky, ako aj listinné dôkazy k osobe obvineného, s tým, že obvinený sa k listinným dôkazom na výzvu predsedu senátu nevyjadril. Následne predseda senátu na hlavnom pojednávaní postupom podľa § 272 ods. 2 Tr. por. strany vyzval či nemajú návrhy na doplnenie dokazovania, na čo obvinený, ako aj jeho obhajca zhodne uviedli, že ďalšie návrhy na vykonanie dokazovania nemajú (č. l. 1029).

Z uvedeného má dovolací súd za preukázané, že orgány činné v trestnom konaní a súdy poskytli obvinenému adekvátny priestor na realizáciu jeho práva na obhajobu a bolo vyhovené jeho návrhom na vykonanie dokazovania výsluchom navrhnutých svedkov. V tomto smere dovolací súd pochybenia nezistil.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. teda naplnený nebol.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Nesprávnym právnym posúdením zisteného skutku alebo nesprávnym použitím iného hmotnoprávneho ustanovenia je pochybenie súdu pri aplikácii práva na skutok, ktorý bol zistený a v potrebnom rozsahu objasnený, a to v takej intenzite, že to zásadne ovplyvnilo postavenie obvineného (a contrario § 371 ods. 5 Tr. por.). O nesprávnu právnú aplikáciu práva ide najmä vtedy, ak bol skutok v napadnutom rozhodnutí kvalifikovaný ako iný trestný čin, než ten, ktorý sa nachádza v právnej vete napadnutého rozhodnutia, teda ak skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní bol subsumovaný (podradený) pod nesprávnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone, pričom takáto nesprávna subsumpcia bola v neprospech obvineného (teda spravidla pôjde o prísnejšie trestnú skutkovú podstatu). V tejto súvislosti treba opakovane podotknúť, že dovolací súd nie je oprávnený ani pri skúmaní tohto dovolacieho dôvodu preskúmať správnosť a úplnosť zisteného skutku, čo je explicitne vyjadrené i v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i/ veta za bodkočiarkou Tr. por. Zabezpečiť správnosť a úplnosť skutkových zistení a následne ustáliť skutok je vecou súdu prvého, prípadne druhého stupňa, a dovolací súd ustálený skutkový stav musí ako správny prezumovať a vychádzať z neho.

Z podstaty väčšiny dovolateľom tvrdených námietok k tomuto dovolaciemu dôvodu vyplýva, že smerujú proti správnosti a úplnosti zisteného skutku, rozsahu a hodnoteniu vykonaného dokazovania, preskúmavanie ktorých je v zmysle uvedeného dovolacím súdom neprípustné. Obvineným napádaný skutkový stav veci, tak ako ho zistili a ustálili súdy nižšej inštancie, namietané nespáchanie skutku a proklamovaná nevina obvineného sú však dôvody stojace mimo zákonný dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. e/ Tr. por. Z obsahu dovolania totiž vyplýva, že obvinený napáda skutkové zistenia súdov prvého a druhého stupňa. Dovolací súd je preto viazaný zistením skutkového stavu veci ako ho zistil a ustálil okresný súd, s ktorého závermi sa stotožnil aj krajský súd. V súdnej trestnej veci to znamená, že pre dovolací súd je rozhodujúce zistenie, podľa ktorého obvinený S. F. spáchal skutok tak, ako je uvedené v rozsudku prvostupňového súdu.

Ani dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. preto naplnený nebol.

Z uvedeného je zrejmé, že v rozsahu námietok obvineného nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por, a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 382 písm. c/ Tr. por. jeho dovolanie na neverejnom zasadnutí ako nedôvodné odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.